

1932 angaaende Indførsel af Varer og Værdipapirer, at saadan Indførsel kun kunde ske, naar Attest forelaa fra Nationalbanken om, at der af valutamæssige Grunde intet var til Hinder for Indførselen. Formaalet med de saaledes iværksatte Foranstaltninger var, at Nationalbanken skulde faa et saadant Herredømme over Valutasituationen, at fornøden Valuta kunde stilles til Raadighed for de Varer, der tillodes indført; i Særdeleshed gjaldt dette saadanne Raastoffer og Produktionsmidler, der var en Forudsætning for Eksportvirksomhed og anden Virksomhed, hvorved der tilføres Landet fremmed Valuta; herefter skulde Hensyn ved Valuta-Tildelingen i første Række tages til Indførsel af Raastoffer og Produktionsmidler, der er nødvendige for Opretholdelse af produktive Virksomheder her i Landet.

Den ved Loven af 30. Januar 1932 etablerede Ordning har kun virket saa kort, at der endnu ikke kan paavises afgørende Resultater i Retning af en Begrænsning af Importen, men Ordningen har dog indtil henimod Slutningen af Marts Maaned virket paa en saadan Maade, at det har været muligt at stille den nødvendige Valuta til Raadighed for Importen af Raastoffer og Produktionsmidler for de producerende og eksporterende Erhverv. Den siden den Tid stedfundne offentlige Diskussion angaaende Valuta-Spørgsmaalet og den Usikkerhed, der er opstaaet med Hensyn til Ordningens Varighed, har imidlertid medvirket til at rejse en vis Uro paa det paagældende Omraade, saaledes at det har været vanskeligt at stille Valuta til Raadighed saa hurtigt, som det var ønskeligt. I den seneste Tid har de særlige svenske Forhold og det herved foranledigede Fald i de svenske Kroners Værdi bidraget til at forøge Vanskelighederne.

Det er Regeringens Opfattelse — og denne Opfattelse har ogsaa fundet Tilslutning i Valutaudvalget — at det er nødvendigt, at der tilvejebringes Balance mellem Ind- og Udførsel, saaledes at Indførselen begrænses til et saadant Omfang, at den kan dækkes af den Del af vore Eksportindtægter, der ikke medgaar til Betaling af Renter og Afdrag paa offentlige Laan m. v. Selv om det paa Grund af den korte Tid, i hvilken Nationalbankens Valuta-Kontor, der administrerer Valuta-Ordningen, har bestaaet, og de betydelige Begyndelsesvanskeligheder man har staaet overfor, endnu ikke er lykkedes at naa til en afgørende Begrænsning af Importen, maa det dog antages at ville være muligt ved en hensigtsmæssig Administration at naa til

Resultater af Betydning for vor Handelsbalance og for Beskæftigelsesmulighederne indenfor dansk Industri og Haandværk, saaledes at man herigennem i nogen Grad kan ophæve Virkningerne af de restriktive Foranstaltninger, der i Form af særlige Toldpaalæg i Anledning af den danske Kronens Depreciering, Kontingentering og lignende har mødt den danske Eksport paa de forskellige Markeder.

Som Forholdene ligger, er det fundet rigtigt at foreslaa den hidtidige Valuta-Ordning videreført i uændret Skikkelse, idet det af Hensyn til de særdeles vægtige Udtalelser, der bl. a. indeholdes i de som Bilag til Lovforslaget optrykte Erklæringer fra Personer og Institutioner, der er særligt sagkyndige med Hensyn til Penge og Erhvervsforhold, samt til Tilkendegivelser fra anden betydende Side, vilde findes betænkeligt at udsætte dansk Erhvervsliv for de betydelige Ulemper og for den Risiko, der efter det foreliggende vilde kunne være forbundet med en Ændring paa nærværende Tidspunkt af de Former, hvorunder Valuta-Handelen og Valuta-Noteringen foregaar. Herfor taler saavel Erhvervslivets Interesse i at undgaa stærkt svingende Valutakurser som de Erfaringer, man fra Deprecieringen af den danske Krone i Efteraaret 1931 har med Hensyn til Iværksættelse af særlige Foranstaltninger imod dansk Eksport. Naar Valuta-Ordningen opretholdes i sin hidtidige Form, indtil større Klarhed over Forholdene i Udlandet foreligger, vil det ogsaa være muligt at fortsætte den Lempelse af Nationalbankens Kreditpolitik, som Regeringen i Overensstemmelse med Rigsdagens Valutaudvalg allerede paa et tidligere Tidspunkt har rettet Henstilling om til Nationalbanken, og eventuelt paa anden Maade at støtte Erhvervslivet.

Ved Afgørelsen af, hvilken Kronepolitik der bør føres, maa et væsentligt Hensyn være, at man undgaar at forværre vore handelspolitiske Forhold, og at man opnaar den gunstigst mulige Stilling under de handels- og valutapolitiske Forhandlinger med England og andre Lande, der maa imødeses efter Ottawa-Konferencen, som finder Sted i Juli Maaned, altsaa en Maanedstid efter Udløbet af den nugældende Lov.

Det maa efter den engelske Regerings Erklæringer i Parlamentet ventes, at England paa det Tidspunkt vil opfordre til saadanne Forhandlinger, og at man maa forudsætte Muligheden af en Særstilling for de Lande, der hører til „Sterlingverdenen“ og har betydelig Handelsforbindelse med England; blandt disse er særlig Danmark